

NEGARREZ

Josu Baez

Negarrez aritzen naiz
barrena hutsune,
kalte eta oinaze
inoiz begirune,
buru mina astuna
ustel ingurune,
bihotz nekatutako
urrun abagune.

Minbera dut gorputza
zauriz osatuta,
izerdiaz bustirik
betiko gomuta,
odola loditurik
astuna borroka,
malkoak dira zorne
gertu katabuta.

Agortu ezinezko
zurikeri gaitza,
gizonaren arteko
betiko ekaitza,
molde okerrak gose
begira emaitza,
urkoa non ikusi
hantxe eskergaitza.

Noiz arte dariola
minaren tantana,
ez al da isururik
behar haina drama,
zauriak sendatzeko
har dezagun mana,
odola legortzeko
lotsa erdi bana.

Noiz arte guk negarra
munduak erruki,
gozotasun nagusi
loreak barruti,
bidearen laztasun
ilunbe urruti,
gaitzaren desegite
gogoan eduki.